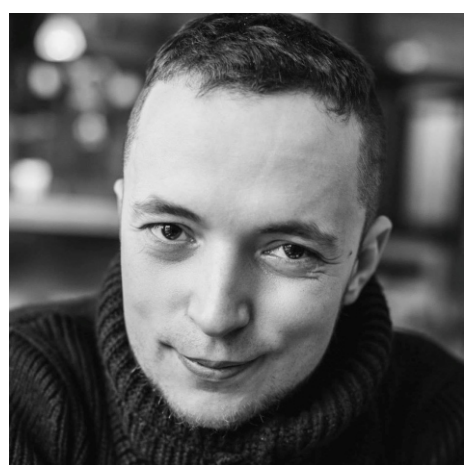

НАРОДЖЕНІ ВІЛЬНИМИ

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ДУШУ - БОГУ, ЖИТТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ!

Російське ТБ: як протидіяти токсичній пропаганді?

Віктор Трегубов,
головний редактор інтернет-видання «Петр і Мазепа»

Для початку пояснимо, як взагалі працює російська машина з промивки мізків телекартинкою.

Кремлівське телепереконавання робить основну ставку на емоцію. Воно дарує глядачеві картинку настільки яскраву, що мозок сам радий в неї повірити. Навіть якщо це негатив. Особливо якщо це негатив - людина влаштована так, що більше довіряє негативній інформації. Якщо до вас біжить людина, розмахує руками і кричить "твій будинок горить!"

- ви повірите йому з більшою ймовірністю, ніж якщо він буде кричати "ти виграв в лотерею!" Саме тому свої гроші вуличним шахраям віддають навіть розумні і адекватні люди. Російська телепропаганда ефективна тому, що орієнтована на відключення критичного мислення, розмиття самого поняття «правди» і заміни її войовничою первісною упередженістю.

Якщо ви уважно подивитесь російські телешоу, то побачите, а вірніше, почуєте - багато учасників кричать. Саме кричать, пере крикуючи один одного, наголошуючи на кліше, грізні інтонації, сувору міміку. Навіть коли вони говорять тихо, вони говорять це в інтонації крику. Звичайний ефір у Соловйова по співвідношенню передачі емоцій до передачі інформації не надто відрізняється від бойового танцю Новозеландських аборигенів.

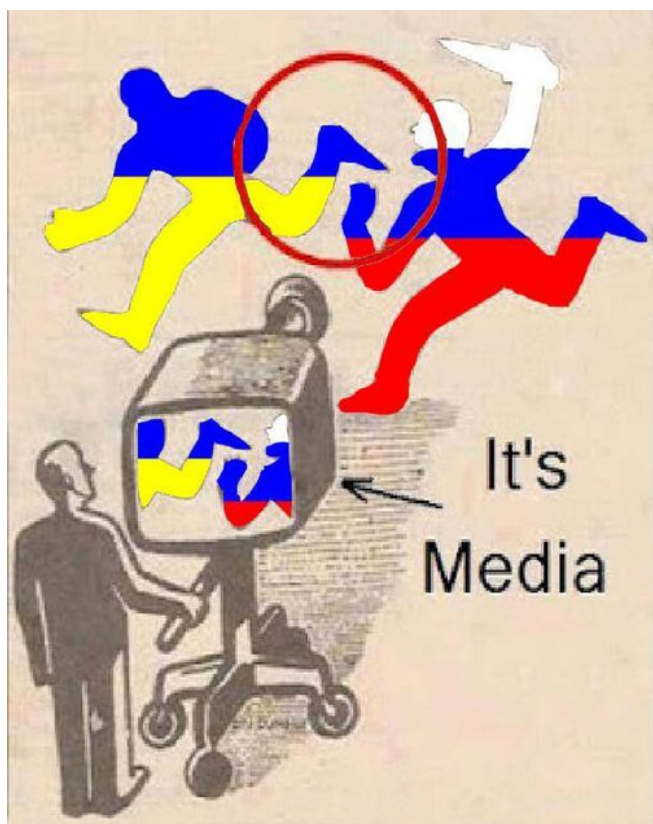
Далі...

Російське ТБ: як протидіяти токсичній пропаганді?

... Як і у танцю маорі, його мета - не передати інформацію, а заразити емоцією, ввести глядача в потрібний стан. І лише потім нав'язати базові кліше, щільно прив'язавши їх до цих самих емоцій.

Як це працює?

Знову використовуємо абстрактний приклад. Уявіть, що хтось демонструє вам ролик про зґвалтування маленької дівчинки. Протягом десяти хвилин з подробицями показується, як саме покидьок знущався над дівчинкою, крупним планом показується обличчя батьків, що втратили розум від горя, відіграє тривожна музика і навіть бувалі поліцейські-слідчі не можуть стримати тремтіння в голосі. В кінці ролика голос за кадром згадує, що незалежне розслідування вивело на сина відомого політика, але відео з камер спостереження раптово зникло в невідомому напрямку.

Практика показує: абсолютна більшість глядачів буде готова вбити і цього політика, і його сина. Лише їх невелика кількість, знаючи толк в подібних роликах помітять, що твердження голосу за кадром про причетність політика - на відміну від усіх попередніх подробиць справи - не підтверджується ніякими свідченнями. Їм покажуть красиву, переконливу картинку, яка викличе у них довіру і введе їх в стан максимального емоційного напруження - а потім однією-двома брехливими фразами направлять цю ненависть в потрібне русло.

Замініть зґвалтовану дівчинку на розп'ятого хлопчика, а відомого політика - на українську армію. Врахуйте, що постійне бомбардування такою пропагандою в емоційному плані можна порівняти з вживанням наркотика - глядачеві самому хочеться постійно переживати такий шквал емоцій, він сам зацікавлений в тому, щоб вірити в брехню. І ви зрозумієте, чому Росія витрачає на телепропаганду більше, ніж деякі

європейські держави - на армію.

Але ж є ще інформаційні операції в Інтернеті. Вони спираються на інші принципи, але настільки ж шкідливі. Але це тема для окремого матеріалу. Поки що при атаці мізків і серцець своїх співгромадян і жителів "ближнього зарубіжжя" Кремль все ще ставить на телевизор, хоча є тенденції до зміни.

У чому проблема захиститися?

Почнемо з сумної ноти. Протистояти таким навіюванням набагато складніше, ніж здається на перший погляд. Якщо хтось, хто хоче нав'язати вам ті чи інші переконання, щільно присутній в медіа, якими користуєтеся ви і ваше коло спілкування, і якщо він не обмежений браком коштів або надлишком совісті, то у нього є всі шанси.

ЛЮДИ ЗАВЖДИ ПЕРЕОЦІНЮЮТЬ ВЛАСНУ СТІЙКІСТЬ ДО НАВІЮВАННЯ

Це нормально. Наша свідомість - наша єдина опора, і вірити в її міцність - природно. Ніхто не хоче визнавати, що йому легко щось вселити. Навіть людина, що грає з наперсточником, впевнений, що обіграє. Не обіграє.

Ті, у кого є родичі в Росії, часто скаржаться - "ну зовсім збожеволіли, переказують мені байки своїх пропагандистів так, як ніби особисто бачили своїми очима". А іноді так роблять навіть ті, у кого і телевизора-то немає. Чому так виходить? Чому людина, яка клянеться, що і особи Кисельова не пам'ятає, з високою точністю переказує пропагандистські кліше його вечірньої передачі минулого тижня?

Тому що досить, щоб телевизор був у більшості людей в колі спілкування - навіть якщо він у них працює у фоновому режимі. Рано чи пізно більшість людей починає підлаштовуватися під погляди свого кола, свого середовища - це древній механізм, що йде ще від кудлатих предків і забезпечує виживання первісних стад. Інформаційне середовище, інформполе - як єдина водойма. Якщо ти плаваєш в солоному озері, рано чи пізно ти просолишся.

Можемо пояснити на прикладі: якщо всі навколо курять, набагато простіше почати курити і набагато складніше кинути. Начебто питання виключно особистого вибору, але ... але.

З цього випливає сумний висновок: повністю уникнути інформаційного отруєння можна, лише покинувши токсичну середу. Недостатньо переключити телеканал: в ряді випадків треба перемкнути все своє коло спілкування.

Чи є вихід?

Але що робити, якщо змінити коло спілкування - наприклад, з'їхати подалі від

тещі - неможливо?

Тут можна дати кілька практичних порад:

Слідкуйте за вхідною інформацією. Кожен раз, коли вам розповідають щось про те, що відбувається в країні і світі, ставтеся до цього з критичністю.

Це взагалі корисна навичка. Віщає вам Кисельов з екрану, переказує його слова таксист під час поїздки - фільтруйте вхідні. Так навіть якщо мова не про політику, а просто поруч з вами ваш кращий друг хвалиться своїми любовними пригодами - завжди корисно замислитися "а навіщо він мені це каже? І не кривить чи душею? Звідки він сам про це дізнався і чи є підтвердження його словам?"

Окремим дзвіночком до ретельної перевірки повинна бути підвищена емоційність мовця.

Люди влаштовані довірливими. Але можна усвідомити це і привчити себе до інформаційної гігієни. Це дуже допоможе не тільки в протидії пропаганді ворожих країн, але і в житті взагалі.

Озвучуйте свою позицію. Це неочевидна порада, але це працює. Якщо вам починають відвантажувати явну пропаганду, і робить це не телеекран, а жива людина - скажіть прямо, що ви не згодні.

Так, це може бути чревате суперечкою, а суперечка емоційно виснажує. Але в суперечці ви стверджуєтесь на своїх позиціях, а заодно показуєте людині, що їздити вам по вухах не варто. Більш того: будь-який вираз своєї думки в тексті допомагає вам зміцнитися в цій думці. Навіть якщо ви пишете його на папірці "в стіл".

Втім, важливо врахувати, чого ви хочете домогтися. Можливо, того, щоб людина від вас відстала, а можливо, того, щоб вона змінила свою думку. Сперечатися потрібно в обох випадках, але в другому - тонше, уникаючи прямого заперечення, а більше вказуючи на сумнівні боки його аргументації.

Знайдіть людей, які поділяють ваші позиції або хоча б вільних від тих же впливів. З появою Інтернету це стало набагато легше. Тим самим ви додасте в свою токсичну середу чистої води.

Це прості поради. Але вони здатні допомогти зберегти розум навіть тоді, коли всі навколо зійдуть з розуму.

<https://www.obozrevatel.com>

ШАНОВНИЙ СОЛДАТЕ!

Усі ми солдати України, незважаючи на чини і ранги. Цей Бойовий бюлетень підготовлено для Тебе. Нам важливі твої думки і переживання.

Напиши нам про це. Твої фотографії і статті ми опублікуємо у наступних номерах.

Наші контакти:

e-mail: vspr22@ukr.net; адреса у Facebook: www.facebook.com/Бойовий-бюлетень-350122962046015/